
**Belgische Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

GEWONE ZITTING 1997 - 1998 (*)

20 JANUARI 1998

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van
19 juli 1983 op het leerlingwezen
voor beroepen uitgeoefend door
werknemers in loondienst**

AMENDEMENTEN

**N° 1 VAN DE HEREN MAIRESSE, WAUTERS
EN DETIENNE**

Art. 1bis (nieuw)

**Een artikel 1bis (nieuw) invoegen, luidend als
volgt :**

*« Artikel 2 van de wet van 19 juli 1983 op het
leerlingwezen voor beroepen uitgeoefend door werk-
nemers in loondienst, zoals gewijzigd bij de wet van
20 juli 1992, wordt opgeheven. ».*

VERANTWOORDING

In het wetsontwerp wordt het verbod gehandhaafd om
industriële opleidingen te verstrekken in de bedrijven met
minder dan 50 werknemers.

Die *status-quo* zal het systeem blijven verlammen en kan
het ontwerp volkomen onwerkzaam maken.

Zie:

- 1170 - 96 / 97:

– N° 1 : Wetsontwerp

(*) Vierde zitting van de 49ste zittingsperiode

**Chambre des Représentants
de Belgique**

SESSION ORDINAIRE 1997 - 1998 (*)

20 JANVIER 1998

PROJET DE LOI

**modifiant l'article 18 de la loi du
19 juillet 1983 sur l'apprentissage
de professions exercées
par des travailleurs salariés**

AMENDEMENTS

**N° 1 de MM. M. MAIRESSE, WAUTERS ET
DETIENNE**

Art. 1er bis (nouveau)

**Insérer un article 1er bis (nouveau), libellé
comme suit :**

*« L'article 2 de la loi du 19 juillet 1983 sur l'appren-
tissage de professions exercées par des travailleurs
salariés, modifié par la loi du 20 juillet 1992 est
abrogé. ».*

JUSTIFICATION

Le projet de loi maintient l'interdiction de pratiquer l'ap-
prentissage industriel dans les entreprises de moins de 50
travailleurs.

Ce *statu quo* va continuer à paralyser le système et ris-
que de rendre le projet totalement inopérant.

Voir:

- 1170 - 96 / 97:

– N° 1 : Projet de loi

(*) Quatrième session de la 49ème législature

Het is onontbeerlijk dat naast de opleidingsregeling van de middenstand die betrekking heeft op de vorming van zelfstandigen, een opleiding kan bestaan voor werknemers in loondienst. De doelstellingen van die twee opleidingen zijn verschillend en er is geen sprake van mededinging indien elk van hen zich opnieuw toelegt op zijn aanvanke-lijke specificiteit.

Het verbod inzake opleidingen voor beroepen uitgeoefend door werknemers in loondienst in de bedrijven met minder dan 50 personeelsleden brengt een dubbele discriminatie met zich : het bestraft de jongeren en sluit de kleine ondernemingen uit van een opleidingsregeling die hun de mogelijkheid zou bieden jongeren op te leiden naar gelang van hun behoeften.

Volgens een onderzoek van Comblé en Heldenbergh in opdracht van de CESRW vertegenwoordigen de ondernemingen met minder dan 50 werknemers 96 % van de bedrijven in het Waalse Gewest en 42 % van de werkgelegenheid in loondienst.

Dat verschijnsel zal nog worden versterkt door de ontwikkelingen in de industriële en economische structuur.

Het is dus absoluut noodzakelijk de opleiding voor be-ropen uitgeoefend door werknemers in loondienst toe te laten in *alle* bedrijven, ongeacht de grootte ervan.

N^r 2 VAN DE HEREN MAIRESSE, WAUTERS EN DETIENNE

Art. 9

In het voorgestelde artikel 25, de volgende wijzigingen aanbrengen :

1° De paragrafen 1 tot 3 vervangen door de volgende bepaling :

«§ 1: De leerling ontvangt van de patroon een maan-delijkse leervergoeding die zowel voor de praktijk-opleiding in de onderneming als voor de aanvullende theoretische en algemene opleiding verschuldigd is.

Het bedrag van de maandelijke vergoeding stemt overeen met een percentage van het centraal gewaar-borgde bestaansminimum.

Na advies van de Nationale Arbeidsraad legt de Koning op grond van het leerjaar en van de leeftijd van de leerling, het in voormeld lid bedoelde percen-tage vast.

Is de leerling meerderjarig, dan is het bedrag van toepassing onder voorbehoud van voor de leerling gun-stiger sectorale bepalingen.

2° In § 4, 1° en 2°, de woorden «overeenkomstig § 2 en § 3» vervangen door de woorden «overeen-komstig § 1».

Il est indispensable qu'à côté du système d'apprentis-sage des classes moyennes qui vise la formation de tra-vailleurs indépendants, puisse coexister l'apprentissage de professions salariées. Les finalités de ces deux apprentis-sages sont différentes et les questions de concurrence ne se posent pas si chacun en revient à sa spécificité de départ.

Interdire l'utilisation de l'apprentissage des professions salariées dans les entreprises de moins de 50 travailleurs est doublement discriminatoire : il sanctionne les jeunes et prive les petites entreprises d'un système de formation qui leur permettrait de former les jeunes en fonction de leurs besoins.

Selon l'étude menée par Comblé et Heldenbergh pour le CESRW, les entreprises de moins de 50 travailleurs repré-sentent 96 % du nombre d'établissements en Région wal-lonne et 42 % de l'emploi salarié.

Les évolutions de notre tissu industriel et économique ne feront que conforter ce phénomène.

Il faut donc impérativement permettre de pratiquer l'ap-prentissage de professions salariées dans *toutes* les entre-prises, quelle que soit leur taille.

N° 2 DE MM. MAIRESSE, WAUTERS ET DE-TIENNE

Art. 9

A l'article 25 proposé, apporter les modifica-tions suivantes :

1° remplacer les §§ 1er à 3 par la disposition suivante :

«§ 1er : L'apprenti reçoit de la part du patron une indemnité d'apprentissage mensuelle qui est due tant pour la formation pratique en entreprise que pour les formations théoriques complémentaire et générale.

Le montant de l'indemnité mensuelle correspond à un pourcentage du revenu minimum garanti interpro-fessionnel.

Après avis du Conseil national du Travail, le Roi fixe le pourcentage visé à l'alinéa précédent en fonc-tion de l'année d'apprentissage et de l'âge de l'apprenti.

Dans le cas d'apprentis majeurs, ce montant s'ap-plique sous réserve de dispositions sectorielles plus fa-vorables pour l'apprenti.

2° au § 4, 1° et 2°, remplacer les mots «aux §§ 2 et 3» par les mots «au § 1er».

VERANTWOORDING

Het wetsontwerp voorziet in een nieuwe berekeningswijze van de leervergoedingen voor leerlingen.

Daartoe maakt het wetsontwerp een onderscheid tussen twee soorten situaties:

1° voor jongeren die niet meer schoolplichtig zijn, zal de leervergoeding door de beroepssectoren worden vastgelegd. Dat verandert niets aan de huidige toestand;

2° voor schoolplichtige jongeren zal het bedrag van de maandelijkse leervergoeding overeenstemmen met een percentage van de door de sector voor jongeren ouder dan 18 jaar vastgestelde vergoeding. De Koning komt het toe dat percentage te bepalen.

Het ligt in de bedoeling tot een eenvormige vergoeding te komen voor alle jongeren die een programma van alternerend leren volgen. Wij vrezen echter dat het wetsontwerp het niet mogelijk zal maken dat doel te bereiken.

Voor schoolplichtige leerlingen bepaalt artikel 25 van het wetsontwerp immers dat hun vergoeding wordt vastgesteld met toepassing van een bij koninklijk besluit bepaald percentage van de leervergoeding die door de sectoren voor meerderjarige leerlingen werd vastgesteld.

Voor jongeren die niet meer schoolplichtig zijn, handhaaft het wetsontwerp de regeling waarbij de sectoren zelf die vergoeding vaststellen. Die wijze om de vergoedingen vast te stellen bleek een aantal beperkingen te impliceren en wordt beschouwd als een van de grootste hinderpalen die aan een goede werking van het leerlingwezen in de weg staan.

Zulks zal het niet mogelijk maken het verhoopte doel - met name een eenvormige regeling - te bereiken, aangezien de referentievergoedingen (vergoedingen voor jongeren ouder dan 18 jaar) voor elke sector verschillend zijn. Men ziet niet goed in hoe de vergoedingen door dit procédé eenvormig kunnen worden gemaakt, behalve als men bij koninklijk besluit eenzelfde aantal percentages zou vastleggen als er vergoedingen voor meerderjarigen zijn. Zo'n procédé zou haaks staan op de wens om het systeem te vereenvoudigen.

Wij stellen dan ook voor bij koninklijk besluit een eenvoudige vergoedingsregeling in te voeren die op alle categorieën leerlingen, zowel op middenstanders als op loontrekkenden en zowel op meerderjarigen als op minderjarigen, toepasselijk is.

JUSTIFICATION

Le projet de loi prévoit un nouveau mode de détermination des indemnités des apprentis.

Le projet de loi distingue à cet effet deux types de situations :

1° pour les jeunes qui ne sont plus en obligation scolaire, l'indemnité d'apprentissage sera déterminée par les secteurs professionnels. Ceci ne change rien à la situation actuelle;

2° pour les jeunes qui sont en obligation scolaire, le montant de l'indemnité mensuelle correspondra à un pourcentage de l'indemnité d'apprentissage fixée par le secteur pour les jeunes de plus de 18 ans. C'est le Roi qui fixe ledit pourcentage.

La volonté existe de tendre à une uniformisation de l'indemnité pour tous les jeunes qui suivent une formation en alternance. Nous redoutons cependant que le projet de loi ne permette pas d'atteindre ce but.

En ce qui concerne les apprentis en obligation scolaire, l'article 25 du projet de loi prévoit en effet de fixer le montant de leur indemnité en appliquant un pourcentage, déterminé par arrêté royal, de l'indemnité d'apprentissage prévue par le secteur pour les apprentis majeurs.

En ce qui concerne les apprentis qui ne sont plus en obligation scolaire, le projet de loi maintient la détermination de l'indemnité par les secteurs. Ce mode de fixation des indemnités a montré ses limites et est considéré comme l'un des obstacles majeurs au bon fonctionnement de l'apprentissage.

Ceci ne permettra pas d'arriver au résultat escompté d'uniformisation puisque les indemnités de référence (indemnités pour les plus de 18 ans) varient d'un secteur à l'autre. On voit mal comment uniformiser les indemnités par ce procédé, sauf à déterminer par arrêté royal autant de pourcentages qu'il y a d'indemnités différentes pour les majeurs. Un tel procédé irait à l'encontre de la volonté de simplification du système.

Nous suggérons dès lors qu'un système d'indemnisation simple, applicable à tous les apprentis, classes moyennes ou professions salariées, mineurs ou majeurs soit mis en place par arrêté royal.

M. MAIRESSE
J. WAUTERS
T. DETIENNE